

**Monitoring wizyjny  
-  
ochrona wizerunku**





## **Kilka słów tytułem wprowadzenia**

## Przedmiot referatu:



- wskazanie, przez pryzmat zasady rozliczalności, kilku istotnych, występujących na terenie gmin nieprawidłowości na kanwie stosowania przez jej organ wykonawczy przepisów o ochronie danych osobowych, których rodzaj, skala i zakres wpływa na:
  - ochronę wizerunku osób fizycznych w przestrzeni publicznej, a tym samym
  - na kształtowanie i zarazem stałe zawężanie zakresu autonomii informacyjnej jednostki z uwagi na utrudnianie realizacji praw jednostki określonych w Konstytucji RP, jak i rozporządzeniu.



## Cel referatu:

- częściowe obnażenie hipokryzji organów wykonawczych gmin deklarujących zgodność i niezbędność stosowania systemu monitoringu w przestrzeni publicznej w każdym określonym przez siebie miejscu publicznym bez wykazania przestrzegania wymaganych prawnie zmiennych.



**Dlaczego właśnie gmina, a praktycznie jej organ wykonawczy,  
a nie sektor prywatny?**



.....gdyż skala nieprawidłowości występujących w gminie w związku z:

- budową,
- rozbudową,
- funkcjonowaniem

systemu monitoringu wizyjnego jest po prostu **porażająca i może zarazem stanowić odzwierciedlenie skali w sektorze prywatnym.**



## **Wyznaczniki oceny**

## Cel stosowania zasady rozliczalności (1):



- zobowiązanie każdego administratora danych do:
  - przetwarzania danych osobowych w zgodzie z wszystkimi podstawowymi zasadami wskazanymi w art. 5 ust. 1 rozporządzenia scalonymi z innymi zasadami, warunkami i obowiązkami zawartymi w tym akcie prawnym, do których zaliczyć należy niewątpliwie obowiązek wskazany np. w art. 7, 13, 14, czy też 25, 28, 30, 32 rozporządzenia,



## Cel stosowania zasady rozliczalności (2):



- zobowiązanie każdego administratora danych do:
  - wykazania podporządkowania się tym prawnie określonym zasadom, warunkom i obowiązkom, a tym samym:
    - umożliwienie organowi nadzorcemu dokonania skutecznej weryfikacji ich wdrożenia (zasad, polityk etc.), stosowania, poziomu i skuteczności w porównaniu z deklaracją złożoną przez administratora.



## Nieprawidłowość:

- niezgodność wpływająca na autonomię informacyjną jednostki, której ujawnienie wymaga podjęcia niezwłocznych działań korygujących przez osoby odpowiedzialne, czyli mówiąc inaczej, wymagane jest usunięcie przyczyny jej (nieprawidłowości) występowania.



## Źródło nieprawidłowości:

- podejście kierowników jednostek, jako administratorów danych do obowiązujących norm prawnych,
- dokonywanie interpretacji przepisów z naruszeniem podstawowych zasad wykładni,
- poczucie bezkarności lub ignorancja.



## Techniczny nośnik nieprawidłowości:

- monitoring wizyjny w przestrzeni publicznej, przy udziale którego gmina, pomimo obowiązujących norm prawnych, swobodnie kształtuje określoną przez siebie przestrzeń publiczną na podobieństwo idealnie skrojonej areny panoptycznej według Benthama.

## Arena panoptyczna:



- niewidzialne więzienie, którego powierzchnia stale się rozrasta m.in. wskutek:
  - niepohamowanego apetytu na nadzorowanie zachowań ludzkich,
  - wykorzystywanej techniki,
  - braku widzialnych murów,
  - braku stosowania efektywnych metod ograniczania tego apetytu,
  - wadliwie dokonywanych interpretacji kryteriów budowy, rozbudowy i stosowania systemu monitoringu wizyjnego,
  - ukształtowanej w instytucjach publicznych pewnej „wygody”.



Więcej na temat panoptyzmu:

D. Wasiak,

Argument z porządku publicznego jako uzasadnienie technik panoptycznych w dyskursie prawnym, 2016

Publikacja dostępna:

<https://docplayer.pl/52220101-Dariusz-wasiak-jako-uzasadnienie-technik-panoptycznych-w-dyskursie-prawnym-l-u-blin20-16.html>



## **Przykłady nieprawidłowości**

## Nieprawidłowość\_1



## Wyznaczenie IOD





Teza:

Proces wyznaczania IOD bez weryfikacji jego kompetencji wpływa na zakres i rodzaj nieprawidłowości, które występują, jak i mogą wystąpić w przyszłości w gminie.

Do zmiennych, które mogą o tym świadczyć zaliczam (1):



- nieopracowanie i niewprowadzenie procedur, wytycznych lub instrukcji zorientowanych na weryfikację kompetencji powoływanego IOD,
- powoływanie IOD na podstawie swobodnego wyboru w ramach rozmowy kwalifikacyjnej w następstwie, której:
  - nie została sporządzona dokumentacja mogąca potwierdzić weryfikację niezbędnej wiedzy i umiejętności, czyli kwalifikacji przyszłego IOD,
  - brakowało w składzie komisji osoby, która mogłaby zweryfikować kwalifikacje przyszłego IOD,

Do zmiennych, które mogą o tym świadczyć zaliczam (2):



- powoływanie IOD na podstawie swobodnego wyboru w ramach rozmowy kwalifikacyjnej w następstwie, której:
  - nastąpiło uznanie przedłożonych przez przyszłego IOD certyfikatów z jedno lub dwudniowych szkoleń realizowanych wyłącznie przez podmioty nie wpisane do rejestru instytucji szkoleniowych w rozumieniu rozporządzenia Ministra Gospodarki i Pracy z dnia z dnia 27 października 2004 r. w sprawie rejestru instytucji szkoleniowych (Dz.U.2014.781) za dokumenty potwierdzające wymagane kwalifikacje,

Do zmiennych, które mogą o tym świadczyć zaliczam (3):



- brak weryfikacji elementarnej wiedzy o:
  - przepisach z zakresu ochrony danych osobowych,
  - działalności organu administracji publicznej,
  - stosowaniu przepisów k.p.a., k.k., k.c.,
  - wymogach stawianych przez KRI, czyli rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 12 kwietnia 2012 r. w sprawie Krajowych Ram Interoperacyjności, minimalnych wymagań dla rejestrów publicznych i wymiany informacji w postaci elektronicznej oraz minimalnych wymagań dla systemów teleinformatycznych (Dz.U. 2012.526),

Do zmiennych, które mogą o tym świadczyć zaliczam (4):



- uzależnianie dokonania wyboru IOD wyłącznie od:
  - wysokości miesięcznego wynagrodzenia lub dodatku,
  - stawianego wymogu opracowania dokumentacji „rodo”.

## Nieprawidłowość\_2



## Obowiązek informacyjny



Teza:

Gmina, a praktycznie organ wykonawczy **nie realizując** obowiązku informacyjnego, o którym mowa w art. 13 rozporządzenia wobec osób, które mogą wejść w obszar objęty systemem monitoringu wizyjnego, jak i osób już przebywających w obszarze objętym systemem monitoringu wizyjnego **narusza** prawo autonomii informacyjnej jednostki.

## Uzasadnienie:



Każdy kierownik jednostki organizacyjnej, jak i jego IOD ma świadomość zakresu obowiązków nakreślonych przez przepisy rozporządzenia, do których niewątpliwie zaliczyć należy obowiązek wskazany w art. 13 rozporządzenia, czyli obowiązek informowania osób m.in. o obszarze objętym monitoringiem wizyjnym.

Niestety ciężko obecnie wskazać gminy, które w rejonie kamer umieściły choćby podstawowy zakres informacji o funkcjonującym systemie monitoringu wizyjnego, a przecież w okresie półtora roku przestrzegania rozporządzenia obowiązku tego nie usunięto.





Co więcej.

Ciężko odnaleźć także na stronach internetowych danego organu klauzulę lub poprawne klauzule informacyjne w pełnym zakresie.



**Nagminnie występującą nieprawidłowością** jest uznawanie przez gminy, a dokładniej jej organ wykonawczy, że samo usytuowanie przykładowo wskazanej tablicy:



w pasie ruchu drogowego jest równoznaczne z wypełnieniem obowiązku informacyjnego, o którym mowa w art. 13 rozporządzenia.



A przecież wystarczy dokonać odpowiedniej oceny i umieścić - niekoniecznie przy każdej kamerze - w najefektywniejszym miejscu określonej wielkości tabliczkę informacyjną np. w proponowanym tutaj kształcie, kolorystyce i zakresie informacyjnym:

## UWAGA !!! OBSZAR MONITOROWANY



ADMINISTRATOR DANYCH

INSPEKTOR OCHRONY DANYCH

WSPÓŁADMINISTRATOR

CEL PRZETWARZANIA

- .....
- .....
- .....

PODSTAWA PRAWNA PRZETWARZANIA

- .....
- .....
- .....

POSTANOWIENIA SPECJALNE I PRAWA OSÓB, KTÓRYCH DANE DOTYCZĄ

- .....
- .....
- .....



### WIĘCEJ INFORMACJI

- w siedzibie
  - .....
  - .....
  - .....
- na stronie:
  - <https://.....>
- poprzez kod QR.

## **Nieprawidłowość\_3**



**Cel stosowania monitoringu:  
Zapewnienie porządku publicznego i bezpieczeństwa obywateli**

Teza:



Przepis art. 9a ustawy z dnia 8 marca 1990 r o samorządzie gminnym (Dz.U.2019.506 ze zm.) uposażający gminę w prawo **do stosowania** systemu monitoringu wizyjnego w przestrzeni publicznej w celu „**zapewnienia porządku publicznego i bezpieczeństwa obywateli**” odczytywany jest przez gminę, a praktycznie organ wykonawczy jako przepis legitymujący **swobodę** organów w zakresie do budowy, rozbudowy oraz dalszego jego utrzymywania.



Uzasadnienie:

Gminy/ organy wykonawcze nie wykazują:

„**konieczności**” budowy, rozbudowy oraz dalszego utrzymywania systemu monitoringu wizyjnego.



A przecież:

„**konieczność**” należy rozumieć jako **wymóg**, będący następstwem wyłącznie **możliwości** prawnych i **stanu faktycznego** w wyznaczonym do monitorowania obszarze, który powodowany jest brakiem efektywności innych (poza monitoringiem wizyjnym) działań lub czynności podejmowanych przez gminę oraz przez obowiązane prawnie do tego służby, inspekcje i straże w wyznaczonym celu, a których brak oraz przyczyna takiego stanu rzeczy została wykazana stosowną, uprzednio przeprowadzoną analizą.





Gminy/ organy wykonawcze błędnie identyfikują:

pojęcie „**zapewnienie**”, które należy rozumieć jako sumę wszystkich podejmowanych działań i czynności skoncentrowanych na uzyskaniu określonego stanu w wyznaczonym do monitorowania obszarze za pośrednictwem systemu monitoringu wizyjnego.



..... w tym przypadku na zapewnieniu porządku publicznego i bezpieczeństwa obywateli, o ile inne, uprzednio stosowane czynności i działania, w tym czynności i działania podejmowane przez obowiązane prawnie do tego służby, inspekcje i straże, nie zdołały zapewnić w tym obszarze zakładanego/oczekiwanego przez gminę stanu porządku publicznego i bezpieczeństwa obywateli, co winno być potwierdzone stosowną, uprzednio przeprowadzoną wnikliwą analizą oraz wskazaniem uzasadnionej i zaakceptowanej przez organ tego przyczyny.



Gminy/ organy wykonawcze błędnie identyfikują:

pojęcie „**porządku publicznego i bezpieczeństwa obywateli**”, które należy rozumieć w ten sposób, że przesłankami uzasadniającymi zastosowanie monitoringu wizyjnego w wyznaczonym obszarze mogą być wyłącznie zdarzenia i zachowania, które naruszają normy prawne i społeczne w ponadprzeciętnym zakresie w stosunku do innych zbliżonych obszarów nie objętych systemem monitoringu, a inne podejmowane działania i czynności przez obowiązane do tego prawnie służby, inspekcje i straże nie odnoszą skutków.

Dlatego też np.:



monitorowanie wyznaczonego obszaru za pośrednictwem monitoringu wizyjnego w ramach realizacji celu określonego przez gminę / organ wykonawczy jako „**działanie prewencyjne**”, „**zwiększenie efektu ekologicznego**” często wskazywanego także na potrzeby pozyskania środków finansowych na budowę i utrzymanie systemu monitoringu wizyjnego, bez wykazania wymaganej „**konieczności zapewnienia**” prowadzenia takich działań należy uznać za działania ponadmiarowe, a tym samym nieproporcjonalne, w których można upatrywać się działań inwigilacyjnych na podobieństwo działań władz chińskich.

## Nieprawidłowość\_4



**Cel stosowania monitoringu:  
Ochrona przeciwpożarowa i przeciwpowodziowa**



Teza:

Uznawanie przez gminę, a praktycznie organ wykonawczy, że wskazany w ustawie z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz.U.2019.506 ze zm.) cel jakim jest „ochrona przeciwpożarowa i przeciwpowodziowa” uposaża gminę w swobodne rozlokowanie kamer wokół wybranych obiektów i terenów z uwagi na ich samą funkcję i tym samym przeznaczenie jest **błędne**.

W tym przypadku wymagana prawnie przesłanka „konieczności” zostanie spełniona **tylko wówczas**, gdy:



- monitorowane tereny, w tym lasy i obiekty będą szczególnie narażone wystąpieniem zagrożenia p.poż.

oraz

- określony stopień sprawności (stanu technicznego) urządzeń, w tym zapór i wałów przeciwpowodziowych w wyznaczonym okresie czasu będzie wpływać na stopień zagrożenia powodziowego,
  - o **ile** ich monitorowanie nie może być realizowane w inny, równie efektywny sposób.



Dlatego też np.:

monitorowanie suchego zbiornika p.poż. wraz z jego otoczeniem oraz zapór wodnych, które zlokalizowane są przy głównym ciągu pieszo-jezdnym za pośrednictwem monitoringu wizyjnego **nie znajduje** uzasadnienia dla wymaganej „konieczności”.



## Nieprawidłowość\_5



**Cel stosowania monitoringu:  
Ochrona mienia**

Teza:



Przepis art. 50 ust 2 ustawy z dnia 8 marca 1990 r o samorządzie gminnym (Dz.U.2019.506 ze zm.) umożliwiający stosowanie systemu monitoringu wizyjnego w celu „**ochrony mienia**”, czyli mienia komunalnego, stosowany jest w oderwaniu od ustawowego warunku jego stosowania wyłącznie:

- na terenach nieruchomości i w obiektów budowlanych stanowiących mienie gminy,
- oraz wokół takich nieruchomości i obiektów budowlanych,
- bez naruszenia celu i konieczności jego stosowania.

## Uzasadnienie:



- „**mieniem komunalnym**” w rozumieniu art. 43 ustawy jest własność i inne prawa majątkowe należące do poszczególnych gmin i ich związków oraz mienie innych gminnych osób prawnych, w tym przedsiębiorstw,
- „**nieruchomościami**” w rozumieniu przepisu art. 44 kodeksu cywilnego są części powierzchni ziemskiej stanowiące odrębny przedmiot własności (grunty), jak również budynki trwale z gruntem związane lub części takich budynków, jeżeli na mocy przepisów szczególnych stanowią odrębny od gruntu przedmiot własności,



- „**obiektem budowlanym**” w rozumieniu art. 3 ust 1 prawa budowlanego jest budynek, budowla, bądź obiekt małej architektury, wraz z instalacjami zapewniającymi możliwość użytkowania obiektu zgodnie z jego przeznaczeniem, wzniesiony z użyciem wyrobów budowlanych, gdzie „budynkiem” jest obiekt budowlany, który jest trwale związany z gruntem, wydzielony z przestrzeni za pomocą przegród budowlanych oraz posiada fundamenty i dach.



Dlatego też np.:

przedmiotowa przesłanka **nie może** stanowić podstawy prawnej monitorowania zachowań pasażerów wewnątrz tramwaju lub autobusu (środka komunikacji publicznej) za pomocą systemu monitoringu wizyjnego.

Środki komunikacji publicznej nie są bowiem nieruchomością, choć niewątpliwie tramwaj oraz autobus mogą stanowić mienie komunalne.

## Nieprawidłowość\_6



## Władczość

Teza:



**Spolegliwość** komendantów straży miejskiej (gminnej) wobec organu wykonawczego gminy na polu występujących relacji urzędniczych stanowi czynnik generujący nieprawidłowości i **jest następstwem** braku zrozumienia faktu, że komendant straży miejskiej (gminnej) nie jest obowiązany udostępniać wszystkich danych organowi wykonawczemu gminy na każde jego żądanie.



Uzasadnienie:

**Udostępnienie organowi** wykonawczemu gminy nagrań z monitoringu wizyjnego i poczynionych ustaleń przez komendanta straży gminnej (miejskiej) może być w pewnych określonych okolicznościach równoznaczne z udostępnieniem danych osobowych **osobie nieupoważnionej**, gdyż mamy tu do czynienia z dwoma administratorami danych, których cele nie zawsze się pokrywają.



## Nieprawidłowość\_7



**Zawężenie wykładni art. 22<sup>(2)</sup> § 2 k.p.**

Teza:



Uznanie przez kierownika jednostki, że wykorzystywany system monitoringu wizyjnego na podstawie przepisu art. 22<sup>2</sup> § 2 kodeksu pracy, w celu:

- zapewnienia bezpieczeństwa pracowników,
- ochrony mienia,

a także

- kontroli produkcji lub zachowania w tajemnicy informacji, których ujawnienie mogłoby narazić pracodawcę na szkodę,

nie wiąże się z monitorowaniem obszarów publicznych, a tym samym nie powoduje powstania obowiązku oznaczania miejsc objętych systemem monitoringu wizyjnego, jest błędne.

## Uzasadnienie:



Ciągi komunikacyjne oraz grupowe stanowiska obsługi klientów zlokalizowane wewnątrz obiektów użytkowanych przez organy administracji publicznej są obszarami przestrzeni publicznej o czym świadczy treść przepisu art. 2 ust. 6 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz.U. 2018.1945 ze zm.) stanowiący, że:

obszary przestrzeni publicznej to nie tylko place, drogi i inne miejsca ogólnodostępne, lecz **również obszary o szczególnym znaczeniu dla zaspokajania potrzeb mieszkańców**, poprawy jakości ich życia i sprzyjające nawiązywaniu kontaktów społecznych ze **względu na ich położenie oraz cechy funkcjonalno-przestrzenne.**



**Inne**



Kolejnymi nieprawidłowościami, które można wręcz ujawnić „na pierwszy rzut oka” to m.in.:

1. niewłaściwe usytuowanie serwerowni
2. niewłaściwe usytuowanie monitorów,
3. brak regulaminów monitoringu wizyjnego, które uwzględniają zmiany po 25 maja 2018 r.,
4. niestosowania się do wymogach stawianych przez KRI, czyli rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 12 kwietnia 2012 r. w sprawie Krajowych Ram Interoperacyjności, minimalnych wymagań dla rejestrów publicznych i wymiany informacji w postaci elektronicznej oraz minimalnych wymagań dla systemów teleinformatycznych (Dz.U. 2012.526),
5. brak RCP, bądź jego nieaktualność,
6. brak topografii sytemu, czy też jego nieaktualność,
7. przysyłanie danych „otwartą” siecią,
8. brak dokonania oceny pod kątem realizacji obowiązków, o którym mowa w art. 25 rozporządzenia,
9. nie ujmowanie w swoich procesach informacji o automatycznym przetwarzaniu danych w rozumieniu Konwencji Nr 108 Rady Europy o ochronie osób w związku z automatycznym przetwarzaniem danych osobowych (Dz.U. 2003.3.25),
10. brak zabezpieczenia serwerowni i krosowni stosownymi środkami technicznymi i organizacyjnymi,
11. brak sformalizowania występujących relacji w związku z współadministrowaniem systemem z innym administratorem, w szczególności ze strażą gminną (miejską),



12. brak umów powierzenia lub zastosowania innych instrumentów prawnych, które regulowałyby kwestię powierzenia danych, bądź ich zawieranie bez istotnych informacji w przypadku wystąpienia naruszenia;
13. brak ustalonych kryteriów typowania obszarów, które mają być objęte systemem monitoringu wizyjnego,
14. brak wskazania rozmieszczenia miejsc usytuowania kamer na stronie danego organu,
15. umieszczenie na stronie danego organu informacji w edytowalnym formacie o miejscach umieszczenia kamer,
16. brak procedur niszczenia nośników,
17. brak procedur usuwania danych,
18. brak oprogramowania umożliwiającego anonimizację danych,
19. brak szkoleń dla operatorów systemów,
20. brak sprawdzeń i audytów,
21. wykorzystywanie danych w inny celach niż te, dla którego zostały zebrane,
22. brak rejestrów zdarzeń,
23. brak rejestrów udostępnień,
24. brak kryteriów udostępniania kopii nagrań,
25. brak rejestrów realizacji praw osób, których dane dotyczą,
26. udostępnianie kopii nagrań bez oznaczenia, które mogłoby pozwolić na rozróżnienie kopii od oryginału,
27. udostępnianie kopii nagrań w sposób umożliwiający identyfikację osób postronnych.





**Na zakończenie**





Teza:

Źle ustawiona kamera systemu monitoringu wizyjnego lub niewdrożenie środków technicznych i organizacyjnych może skutkować naruszeniem przestrzeni prywatnej.



Przykładem naruszenia przestrzeni prywatnej może być wtargnięcie na powyższy obszar za pośrednictwem systemu monitoringu wizyjnego w następstwie źle ustawionej kamery lub niewdrożenia środków technicznych i organizacyjnych.

Takie naruszenie może zatem być efektem niedopełnienia obowiązków służbowych w rozumieniu przepisu art. 231 § 1 k.k.



## **Wnioski**



możliwość ≠ konieczność



### Wskazane nieprawidłowości:

- są jedynie przykładowe i nie stanowią pełnego obrazu ich skali i zakresu
- wpływają negatywnie na autonomię informacyjną jednostki,
- identyfikują źródła problemu,
- generują modele zachowań sprawczych.



System monitoringu wizyjnego utrwała wizerunek osoby fizycznej, czyli jej dane osobowe w rozumieniu rozporządzenia.

Na efektywność identyfikacji osób utrwalonych przy wykorzystaniu monitoringu wizyjnego ma wpływ w szczególności:



- miejsce ulokowania kamer,
- zakres utrwalanych danych,
- forma rejestrowania i przechowywania nagrań,
- promień obserwacji,
- coraz lepsza jakość nagrań,
- wykorzystywanie programów wspomagających,
- dostęp do baz danych,
- wielkość społeczności lokalnej,
- wiedza personelu.



Sama możliwość „zaglądania za firanki” przy wykorzystaniu systemu monitoringu wizyjnego może być uznana przez pryzmat art. 231 § 1 k.k. za naruszenie przestrzeni prywatnej utożsamianej w szczególności z miejscem objętym mirem domowym w rozumieniu art. 193 k.k., a tym samym z wyznaczoną prawnie granicą ingerencji w prywatność podmiotu praw.

Warto zatem pamiętać, że przestrzeń prywatna to przestrzeń zarówno samego mieszkania, jak i teren całej nieruchomości, w tym także teren prywatny wydzielony np. jedynie ażurowym ogrodzeniem, za którym może przebywać osoba fizyczna.





Niekontrolowany apetyt gmin na budowanie systemów monitoringu wizyjnego z naruszeniem obowiązków prawnych wpływa na skalę i zakres występujących nieprawidłowości.



Kierownik jednostki występując jako administrator danych, który nie będzie stosował się do wymogów zasady rozliczalności nie zdoła oczyścić się od postawionych zarzutów zaniechania lub braku wypełniania nałożonych na niego innych obowiązków prawnych, w szczególności obowiązków nadzorczych.



Efektom końcowym ujawnienia nieprawidłowości i karalnych zachowań sprawczych może być wykazanie naruszenia zasad ochrony danych oraz dóbr prawnie chronionych w rozumieniu art. 23 k.c., co może prowadzić do kumulacji odpowiedzialności.

## Kumulacja odpowiedzialności:



- **nałożenie** kary administracyjnej na podstawie art. 107 ustawy o ochronie danych,
- **wniesienie** roszczenia na podstawie przepisów art. 79 lub art. 82 rozporządzenia,

za co ostatecznie niestety, w zgodzie z treścią przepisu art. 416 k.c., i tak zapłaci gmina, a w konsekwencji sam poszkodowany jako członek wspólnoty samorządowej,

- **dokonanie** zgłoszenia m.in. na podstawie 304 § 2 k.p.k o niedopełnieniu obowiązków służbowych przez kierownika jednostki, w tym jako administratora danych – odpowiedzialność indywidualna.

W przypadku przypisania winy, a tym samym wykazania przez aparat ścigania, że do nieprawidłowości doszło w następstwie:



- zaniechania wykonania obowiązków lub
- nadużycia władzy

przez kierownika jednostki występującego także w roli administratora danych, co skutkowało bezprawnym działaniem i tym samym (choć nie musiało) naruszeniem dóbr prawnie chronionych, wówczas bezspornie będziemy mieć do czynienia z możliwością przypisania indywidualnej odpowiedzialności karnej na podstawie art. 231 § 1 k.k., które to przestępstwo zagrożone jest karą do 3 lat pobawienia wolności.



Dodatkową uciążliwością dla osoby, której postawiono zarzut i uznano za winną niedopełnienia obowiązków służbowych lub nadużycia władzy może być zastosowanie przez sąd środka karnego polegającego na zakazie:

- zajmowania określonego stanowiska,
- wykonywania określonego zawodu.



**Dziękuję za uwagę 😊**

**e-mail: [dariusz.wasiak@leximum.one](mailto:dariusz.wasiak@leximum.one)**

